వళ్ళీ నవ్వింది ఆ అమ్మాయి కాశీనాధ్ కళ్ళలోకి చూస్తూ.

కాశీనాధ్ బదులుగా నవ్వలేదు ఆలోచనగా చూసాడు ఆ అమ్మాయి వంక. దాదాపు పది నిముషాలుగా బస్సుకోసం నిలబడివున్నాడు కాశీనాధ్. అయిదు నిమిషాల క్రితం వచ్చింది ఆ అమ్మాయి.

రాత్రి పదిన్నరవుతోంది కాబట్టి చార్మినార్ చౌరస్తాలోని ఆ బస్ స్టాప్ నిర్మానుష్యంగా వుంది. ఆ అమ్మాయి వచ్చిన అయిదు నిమిషాల్లో అరడజనుసార్లయినా నవ్వింది కాశీనాధ్ వంక చూసి.

కాశీనాధ్‌కి ఆ అమ్మాయిని ఎక్కడా ఇదివరకు చూసిన గుర్తులేదు.

దగ్గిరకు వచ్చి అడిగింది ఆ అమ్మాయి.

"టైమెంతయింది?"

"వాచీలేదు నా దగ్గర. పదిన్నర అవుతుందొచ్చు." చెప్పాడు కాశీనాధ్.

"మీరు ఎటు వెళ్ళేది?" అడిగింది.

"రాంనగర్ గుండు."

"నేనూ అక్కడికే."

కాశీనాథ్ మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

"బస్సు వస్తుందో, రాదో" తనలో తను అనుకున్నట్లుగా మెల్లిగా అన్నది ఆ అమ్మాయి.

కాశీనాథ్ బస్సుకోసం ఎదురు చూడసాగాడు.

"రిక్షాలో వెళదామా?"

కొన్ని క్షణాల మౌనాన్ని భగ్నం చేస్తూ హఠాత్తుగా అడిగింది ఆ అమ్మాయినుత్తారంగా.

కాశీనాథ్ ఈసారి తేరిపార చూసాడు ఆమె మొహంలోకి.

"మీ దగ్గర ఓ యాభై రూపాయలున్నాయా?" రహస్యంగా అడుగు తున్నట్లుగా అడిగింది మెల్లిగా.

"దేనికి."

"మీకు తెలీదా?"

గలగలా నవ్వింది.

కాశీనాథ్ మాట్లాడలేదు.

"సెకండ్ షో సినిమా విడిచిపెట్టే టైందాకా వుంటాను. మీరు బ్రహ్మచారేనా?"

"అవును."

"రామ్‌నగర్‌లో గది తీసుకుని వుంటున్నారా?"

"అవును."

"నేనుండేది విద్యానగర్. రమ్మంటే వస్తాను లేకపోతే రిక్షా ఎక్కి విద్యానగర్ వెళ్ళిపోతాను."

"వెళ్ళండి."

"మీ దగ్గర అంత లేదా? పోనీ నలభై ...."

"వద్దు వెళ్ళండి."

నిరాశ తళుక్కుమంది ఆమె మొహంలో.

రిక్షాలు ఆగివున్న చోటికి నడవసాగింది ఆమె మెల్లిగా. మధ్యలో రెండుసార్లు వెనక్కి తిరిగి చూసింది కాశీనాథ్ వంక.

కాశీనాథ్ నరాల్లో, రక్తనాళాల్లో కదలిక ప్రారంభం అయింది. ఈ చలిరాత్రి తన ప్రక్కలో ఆమె వెచ్చటి వళ్ళు....

తటపటాయించి గబగబా ఆమెవైపు అడుగులు వేసాడు.

"మాట." పిల్చాడు నడుస్తూ.

ఆమె మీటనొక్కిన బొమ్మలా వెనక్కి తిరిగి మళ్ళీ నవ్వింది అందంగా.

"ఏమిటి?" అడిగింది.

"ముప్పై వున్నాయి."

"ఇంకో అయిదున్నాయేమో చూడండి."

"లేవు."

"అయితే పాతికివ్వండి. ఓ గంట వుండి వెళ్ళిపోతాను."

"ఇందాక చాలా సేపు ఉంటానన్నారు?"

మళ్ళీ గలగలా నవ్వింది.

"రిక్షా మాట్లాడండయితే."

"బస్సు వచ్చేస్తుంది."

"నే నిస్తాలెండి రిక్షా డబ్బులు."

మళ్ళీ గలగలా నవ్వింది.

రిక్షా మాట్లాడాడు కాశీనాథ్ ఇద్దరికీ. టాపువేసిన ఇరుకు రిక్షాలో బయల్దేరారు.

"నా పేరు కాశీనాథ్." చెప్పాడు.

ఆమె మాట్లాడలేదు.

జేబులోంచి సిగరెట్ పెట్టె, అగ్గిపెట్టె తీస్తూ అడిగాడు.

"తాగొచ్చా?"

"తప్పనిసరి అనుకుంటే తాగచ్చు. ఫర్వాలేదు."

కాశీనాథ్ సిగరెట్ కాల్చకుండా మళ్ళీ రెండింటినీ జేబులోకి తోసేసాడు.

గతుకుల రోడ్లో ఆమెవళ్ళు మెత్తగా తగులుతోంది కాశీనాథ్‌కి.

"ఇక్కడ దిగిపోదాం." అన్నది రిక్షా రామ్‌నగర్ గుండు చేరగానే.

కాశీనాథ్ రిక్షా దిగి తనే డబ్బులిచ్చేశాడు రిక్షావాడికి.

నాలుగు నిమిషాల్లో ఓ పెద్దయింటి గేటు తెరిచి లోపలికి వెళ్లాడు కాశీనాథ్. ఆ అమ్మాయి కాశీనాథ్ వెంట నడిచింది.

ఎదురుగా మూడంతస్తుల పెద్ద మేడ. ఆ మేడ ప్రక్కనుంచి, క్రోటన్ మొక్కల మధ్యలో వెనకవైపుకి చిన్న కాలిబాట.

ఆ మేడ వెనకాల పెద్దఖాళీస్థలం. స్థలంనిండా రకరకాల మొక్కలు, చెట్లు. ఓ మూలగా విసిరేసినట్లుగా వుందో చిన్న గది.

కాశీనాథ్ జేబులోంచి తాళంచెవి తీసి ఆ గది తలుపు తెరిచాడు. బయటే నిలబడింది ఆ అమ్మాయి.

గది లోపల చీకటి.

ఓ నిమిషం తర్వాత అగ్గిపెట్టె గీసిన చప్పుడు. గదంతా మందమయిన వెలుగుతో నిండింది.

"రండి."

పిల్చాడు కాశీనాథ్. ఆ అమ్మాయి లోపలికి రాగానే గది తలుపులు మూసి లోపల గడియపెట్టాడు.

ఆ గదివంక పరిశీలనగా చూసింది ఆ అమ్మాయి. చేతులు రెండూ పైకి లేపితే తగిలేంత ఎత్తులోవున్న ఏస్ బెస్టాస్ రేకులు ఆ గది కప్పు. ఓ ప్లాస్టిక్ బకెట్, ఓ ఇనప బకెట్, చిన్న స్టవ్. ఓ మూల ఖాళీ బీర్ బాటిల్లో సగందాకా వున్న కిరసనాయిలు, రెండు చాపలు. ఒకటి నేలమీద పరచబడి వుంది. పైన మాసిపోయిన దుప్పటి, దిండు. పుస్తకాలు కొన్ని అడ్డదిడ్డంగా పడివున్నాయి. ఓ మూలగా హేమామాలిని కాలండర్ ఒకటి, దాని ప్రక్కనే అద్దం పగిలిన ఓ ఫోటో వేలాడుతున్నాయి. కిటికీ కూడా లేదు ఆ గదికి.

"ఇదే నా గది" కొద్దిగా ఇబ్బందిగా అన్నాడు కాశీనాథ్.

చాపమీద దుప్పటిని సరిచేసి దానిమీద కూర్చుంది ఆ అమ్మాయి.

"ఎవరూ రారా?" అడిగింది కాశీనాథ్ లాంతరు వత్తిని తగ్గిస్తూంటే.

"ఊహూ. నేనొక్కడ్నే వుంటున్నాను."

"ఎంత దీనికి అద్దె?" అడిగింది.

"ముప్పై."

"చవకే."

కాశీనాథ్ నవ్వాడు. అతను కూర్చోటానికి ప్రక్కకు జరిగింది ఆమె కూర్చున్నాక కాశీనాథ్ భుజంమీద చేతులువేసి బుగ్గమీద ముద్దు పెట్టుకుంది.

"గడ్డం గీసి ఎన్నాళ్ళయింది?" నవ్వుతూ అడిగింది.

కాశీమాధ్ వెంటనే లేచాడు. మళ్ళీ లాంతరు వత్తి పెద్దదిచేసి గడ్డం సామాను బయటకుతీసి పది నిమిషాల్లో గడ్డం గీసుకున్నాడు.

నవ్వుతూ చూస్తుండిపోయింది ఆ అమ్మాయి కాశీనాథ్ వంక.

కాశీనాథ్ జేబులోంచి మూడు పది రూపాయల నోట్లు తీసి అందించాడు ఆ అమ్మాయికి.

ఆ అమ్మాయి జాకెట్‌లోంచి చిన్న మనీపర్సుని బయటికితీసి ఆ డబ్బు పర్సులో వుంచుకుని దాన్ని దిండుక్రింద వుంచి లాంతరు వత్తి తగ్గించింది.

"మీ పేరు?" అడిగాడు ప్రక్కన కూర్చుంటూ.

"మీకే పేరు ఇష్టం?" అడిగింది వెంటనే.

"ఏం?"

"ఆ పేరుతో పిలవండి."

"అలా వద్దు. మీపేరు చెప్పండి."

"ప్రణయశీల."

"ప్రణయశీలా?"

"అవును."

"గమ్మత్తుగా వుంది. ఇది మీ వాళ్ళు పెట్టిన పేరా లేక మీరు మధ్యలో మార్చుకున్నారా?"

జవాబుగా గలగలా నవ్వింది.

కాశీనాధ్ రెండుభుజాలమీదా చేతులు వేసి మీదకి లాక్కుంది. కాశీనాధ్ పెదవులని తన పెదవుల మధ్య వుంచుకొంది. గుండె వేగంగా కొట్టు కుంటుంటే, కాశీనాధ్ కళ్ళు మూసుకుని ప్రణయశీలని చుట్టుకుపోయాడు.

పావుగంట తర్వాత ప్రణయశీల లాంతరు వత్తిని పెద్దది చేసింది.

"బనీను వుతికి ఎంతకాలమయింది?" అడిగింది కాశీనాధ్ తొడు క్కున్న బనీను విప్పుతూ.

కాశీనాధ్ సిగ్గుపడటం స్పష్టంగా గమనించింది ప్రణయశీల.

"ఏం చేస్తున్నారు?" అడిగింది లేచి కూర్చుని.

"ఉద్యోగంకోసం వెదుకుతున్నాను."

కాశీనాధ్ తలని ప్రణయశీల తన వళ్ళోకి లాక్కుంది.

"ఆ ఫోటోలో వాళ్ళెవరు?" అడిగింది.

"మా అమ్మా, నేను, తమ్ముడు, ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు, అక్కయ్య."

"ఎక్కడ వుంటారు?"

"బాపట్ల."

కాశీనాధ్ జుట్టుని చేతితో నిమురుతూ యాంత్రికంగా అడిగింది.

"ఏం చదివారు?"

"బి. ఏ."

"బండబ్బాయి అన్నమాట."

"అంటే?"

గలగలా నవ్వింది ప్రణయశీల.

"నేను బి.ఏ. చదివే రోజుల్లో మా లెక్చరర్ అనేవాడు. బి.ఏ. అంటే బండమ్మాయి. ఎం ఏ. అంటే మొద్దమ్మాయి అని"

"మీరు 'మొద్దమ్మాయి' దాకా చదివారా?"

"ఊహూ. బిండమ్మాయికూడా పూర్తి చేయలేకపోయాను."

కాశీనాథ్, ప్రణయశీల చాలాసేపు మౌనంగా ఉండిపోయారు.

"మరి ఎలా గడుస్తోంది ఉద్యోగం లేకపోతే?" అడిగింది.

"వారంనుంచి ఆటో నడుపుతున్నాను. అద్దెకు తీసుకొని, ఇందాక మీరు చూసిన మేడాయన-ఈ ఇంటి యజమానికి ఆటోలున్నాయి."

"ఇంకో ఇరవై వుంటే ఇవ్వరాదా? తెల్లారేదాకా ఉండిపోతాను."

"లేవు. నా కిదే మొదటిసారి. ఉంటె తప్పకుండా ఇచ్చేవాడ్ని."

కాశీనాథ్‌ని దుప్పటిమీదకి సరిగా లాగి ప్రణయశీల తనే కాశీనాథ్‌ని ఆక్రమించుకోసాగింది. కాశీనాథ్ చేతులు ప్రణయశీల వీపుని చుట్టేశాయి.

o o o

ప్రణయశీల కాశీనాథ్ వంకచూసింది. గాఢనిద్రలో వున్నట్టుగా అతని ముఖమే చెప్తోంది. అతని చేతిని తన భుజాలమీద నుంచి తీసి నిశ్శబ్దంగా లేచింది.

లాంతరు వత్తిని పెద్దది చేసింది. చీర కట్టుకొని, ఆ గదివంక చూసింది. టైంపీస్, వాచ్, ట్రాన్సిస్టర్ లాంటి విలువైన చేత్తో పట్టుకెళ్ళ గలిగివ వస్తువుల కోసం వెతుకుతున్నాయి ఆమె కళ్ళు.

బోసిగా వెలవెల పోతుంది ఆ గది. ఎక్కడ చూసినా బీదరికపు ఛాయలు.

తాడుతో కట్టిన దండేనికి వేలాడుతున్నాయి రెండు జతల బట్టలు. గబ గబా వాటి జేబులు వెతికింది. ఖాళీగా ఉన్నాయ్. అన్నీ కాటన్ బట్టలే.

చాప ప్రక్కన పడిఉన్న, కాశీనాథ్ వంటిమీదినుంచి విప్పిన చొక్కా, పేంట్‌లని వంగి చేతిలోకి తీసుకొని జేబులలో చేతులుంచి తడిఖీ చేసింది.

గలగలమంటూ కొంత చిల్లర నేలమీదపడి గది మూలకి జారి పోయింది. ఉలిక్కిపడి చూసింది కాశీనాథ్ వంక.

మెలకువ రాలేదు. ఆదమరచి నిద్ర పోతున్నాడు.

పేంట్ జేబు బేక్‌పాకెట్‌లో ఏదో కాగితం తగిలింది.

వంద రూపాయల నోటు అయి ఉండవచ్చని బయటకి తీసింది ఆత్రంగా.

డబ్బుకాదు.

ఇన్‌లాండ్ లెటర్. మడతలు విప్పింది.

అదో ఉత్తరం. ఆ కాగితంమీది వాక్యాలవెంట పరుగెత్తాయి ఆమె కళ్ళు. తెలుగులో వ్రాసి ఉంది.

-కాశీ అన్నయ్యకు నీ చెల్లెలు నమస్కరించి వ్రాయునది.

విసుగ్గా దాన్ని మళ్ళీ జేబులో పెట్టబోయింది. కాని ఉత్తరం మధ్యలోని ఓ మాట ప్రణయశీల దృష్టిలో పడింది.

ఆ మాట 'డబ్బు'.

మళ్ళీ చదవసాగింది ఉత్తరం.

....వ్రాయునది,

అమ్మకు ఎక్కువయింది. శానిటోరియంలో చేర్పించాలని అంటున్నారు అంతా. దగ్గు విపరీతంగా ఎక్కువయింది. ఇప్పుడు పెద్దక్క కూడా దగ్గుతోంది. అనుమానంగా ఉంది నాకు. చిన్నన్నయ్యని పనిలోంచి తీసేసారు స్పేర్‌పార్ట్సు పోతే. వాడు నేను తీయలేదు, నాకేం తెలియదంటున్నాడు. బట్టలు చిరిగి పోయాయి అందరికీ, వీలుంటే డబ్బు పంపు. అత్తయ్య కూతురికి మొగపిల్లాడుట. చిన్నక్క మొన్నరాత్రి ఆలస్యంగా వచ్చింది ఇంటికి. అమ్మ చివాట్లు పెట్టింది. డబ్బు తప్పక పంపు. ఉద్యోగం వచ్చింది కనుక. ఏం ఉద్యోగమో రాయలేదే? మా అన్నయ్యకి ఉద్యోగం వచ్చిందంటే "ఏం ఉద్యోగం" అని అడుగుతున్నారు అంతా.

నమస్కారాలతో నీ చెల్లెలు.

ఉత్తరం మడచి మళ్ళీ ఆ కాకీరంగు పేంట్ బేక్ పాకెట్‌లో వుంచింది దాన్ని.

తలుపు తెరచి బయటకువెళ్ళి నిలబడింది కాస్సేపు. రెండడుగులు ముందుకు వేసింది. కాని వెళ్ళబుద్ధిగాలేదు ప్రణయశీలకు.

మళ్ళీ లోపలికివచ్చి జాకెట్‌లోంచి పర్స్‌తీసి, పర్స్‌లోంచి ఇందాక కాశీనాథ్ ఇచ్చిన ముప్ఫై రూపాయలు బయటికి తీసి అతని పేంట్ జేబులో పెట్టింది.

చిన్నగా నిట్టూర్చి మళ్ళీ బయటకు నడచింది. అయినా అడుగు పడ లేదు.

మళ్ళీ లోపలికి వచ్చింది.

పర్సు తెరచి దాంట్లోంచి నలభై రూపాయలు తీసి పేంట్ జేబులో ఉంచింది.

మళ్ళీ బయటకు నడిచింది.

ఈ సారికూడా అడుగులు పడలేదు.

ఇంకోసారి లోపలికి వచ్చింది.

పర్సు తెరచింది మళ్ళీ.

పేంట్ జేబులో తను వుంచిన నలభై లోంచి ఇరవై తీసి మళ్ళీ పర్సులో వుంచుకుంది. గుమ్మందగ్గరికి వెళ్ళి వెనక్కి తిరిగి చూసింది నిద్ర పోతున్న కాశీనాథ్ వంక. నిద్రలో శ్వాసకి అచ్ఛాదనలేని ఛాతీ ఎగిరెగిరి పడుతుంది.

ఓసారి ఆ గదివంక చూసింది.

హేమమాలిని కాలండర్ ప్రక్కన వ్రేలాడుతున్న ఫోటో దగ్గరకు వెళ్ళింది. లాంతరు ఎత్తిపట్టి కొన్ని క్షణాలు తదేకదీక్షగా చూసింది ఆ ఫోటోలోని మనుషుల వంక.

తర్వాత కాశీనాథ్ దగ్గరికి వెళ్ళింది. లాంతరు పక్కన పెట్టి.

తనకిష్టంలేదని సిగరెట్ కాల్చలేదు! తనకు గుచ్చుకుంటుందని గడ్డం గీసుకున్నాడు.!

కాశీనాథ్ మొహంలోకి కొన్ని క్షణాలు చూస్తుండిపోయింది.

"నా కిదే మొదటిసారి" అన్న కాశీనాథ్ మాటలు గుర్తుకువచ్చాయి.

వంగి ప్రక్కన పడివున్న మాసిన లుంగీని అతని వంటిమీద కప్పింది ప్రణయశీల.

తర్వాత తృప్తిగా బయటికి నడిచి తలుపులు దగ్గరకి నొక్కి, వడి వడిగా చీకట్లో కలిసిపోయింది.

(యువ, ఫిబ్రవరి 1979 సంచిక)